

cubiculum introirent. certando vulcan^{us}
semen vipauimentum iecit. Unde natus
ē erichonius. Cris enim grece certam
dicitur. Ionos uero terra nuncupatur. Quē
minerua incista abscondidit. dracone
q^{ue} custode appposito. duab^{us} sororib^{us} aclaui
ro. et pandore. commendauit. Qui pri
mus curram repperit. Vulcanū dici
uoluer^{unt} q^{uia} si furie igne. Unde et uulcan^{us}
d^{icitur}. uelut uoluntatis calor. Deniq^{ue} et io
ui fulgora facit. id^{em} furore concitat.
Ideo uero eū mineruē adiungi uoluerunt.
q^{uia} furor & iā sapientib^{us} aliquando sur
repat. Illa uero armis uirginitate defendit.
Hoc ē omis sapientia integritate mor^{is}

niq; & ^{illā infirmitatē patientib;} enterocedici in hisde locis cau 157
tera ponenda p̄cipiunt. Ergo mon
strat qđ humana uirtus quāuis ad om̄a
munita. tam libidinis ictibus subiacer
patula. Unde & ad licomedis regia datur
q̄si ad luxurie regnū. LICOMEDON H. gr̄
q̄si licaomedon idē dulce nihilū. Omnis H.
libido & dulcis ē & nihil ē. Deniq; & amo
re polixene perit & plibine p̄talū occi
dit. Polixene H. gr̄ multorū p̄grina dr̄.
seu quia amor peregrinari faciat mentes
ab ingenio suo. siue qđ apud multos libido
ut p̄grina abunda uaget. F. MIRRE & ADONIS.
Myrra patrē suū amasse dr̄. cū quo ebriato
cūbuit. Cūq; eā pater intero plenā rescis
sē crimine cognito. euaginato cep̄ p̄sec̄

attingit. S. hec quantū ab optimis
amat sicut ab aristote. Ariston enī
gr̃ optimū dī. tantū ipsa ars con
munionē hominū uitat. Quē qui
de serpentis ictu morit̃ quasi
astutię inter ceptū secretis uelut
inferis transinigrat. Sed post
hanc artem exquirendā atq; eleua
ndā uox canora descendit. Et quia
apotelesmatica sancta ea omnia
p̃bet et modulis tantū uis secreta
alentiū uoluptatū reddet effectus.
Dicere si pos sumus qđ doriū
tonus aut frigus saturno cogiens
feras mulceat si uou aues oblectet.
At uero si rei expositio querit̃ cur

de exordium superius.

169

namque uirtute in uero sapientia demonstrantes.
O mūs enī pfectio in uirtute cōstat corporis & sapi
entia ingenu. Adhuc ego; si me tue oracionis
asserita nō fallunt uates clarissime. Ideo etiā di
uina lex nr̄m mundi redeptorē xp̄m uirtutē.
& dī sapientia cecinit. quo pfectū hominis diui
nitas assūpsisse uideret statū. Adhuc ipse. Vi
deris ipse qd te magestas uera docuerat. Nob
interi qd iusū sit edicamus. Et quāuis oportu
erit scdm dialecticā disciplinā primū psonā
edicere sicq; psonē cōgruentiā enarrare. quo
primo poneret substantia. deinde acci
dens substantię ut primū uirū. sic etiā
arma dicere. Virtus enī insubiecto est
corpore. Sd quia laudis est assūp